22/04/2020

“Απελπισία”

/ Αγιορείτικα

Του +αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγούμενος Ι. Μ. του Εσφιγμένου

Αυτός που μας «πολεμά» με λογισμούς και σκέψεις, βάζοντας συνεχώς «εμπόδια», έχει ως σκοπό να μας ρίξει σε απελπισία. Η απελπισία στερεί την διάθεση, απογοητεύει και κρατά τον άνθρωπο σε μόνιμη αδράνεια, όλα μαύρα, πουθενά φως και ελπίδα.
Μένει ο νους και η σκέψη προσηλωμένη μόνο στο εμπόδιο που παρουσιάζεται και δεν πιστεύει ότι υπάρχει κάτι πιο πέρα.
Τα εμπόδια στην ζωή μας είναι για να τα προσπερνάμε και όχι να μας σταματούν. Απελπισία σημαίνει χωρίς ελπίδα.

Ταιριάζει η απελπισία στον χριστιανό, όταν η ελπίδα του είναι ο Χριστός;

Το να «πέσω» είναι ανθρώπινο, το να μην σηκώνομαι είναι δαιμονικό.

Παρά τις πτώσεις μας, θα «σηκωνόμαστε» και θα συνεχίζουμε την πορεία μας, όσο και δύσκολη να είναι, με αγώνα και προσπάθεια. Ο Χριστός είναι η Ελπίδα, είναι η

Οδός, είναι το Φως.

Δεν ζούμε πλέον σε αβεβαιότητα, σε απελπισία, ζούμε με την σιγουριά και την βεβαιότητα ότι, παρά τις δυσκολίες και τον Γολγοθά που ανεβαίνουμε, έρχεται η ανάσταση.

Βλέπεις, το βράδυ της αναστάσεως μέσα στην χαρά και το φως, έχουμε ήδη «ξεχάσει» και την θλίψη της μεγάλης Παρασκευής! Γι’ αυτό μην απελπίζεσαι, αναστήσου και προχώρα!
Χριστός ανέστη!